

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 26.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXVII. - Štev. 22 (1853)

Gorica - četrtek, 30. maja 1985 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Po desetih letih „osvoboditve“ Škofovsko posvečenje v Kopru

Pred desetimi leti, bilo je 1. maja 1975, so severnovietnamske čete zmagoslavno zasedle ob pomoči vietkongovcev (vietnamskih komunističnih partizanov) Saigon, prestolnico Južnega Vietnama, ki je bil s tem »osvojen«. Osvobojevanje? Bilo je rečeno: vojaške diktature generala Van Thieu in severnoameriških imperialistov, ki pa so se s svojimi vojaki umaknili že dve leti prej.

PREDAVANJE UTVARI

Ves svet je slavil konec dolge vojne, ki se je pričela decembra 1946, ko so se vietnamske čete prvič spopadle s Francozi, ki so se vrnili v svojo nekdanjo kolonijo. V Italiji je prišlo do raznih pohodov zmagoslavja, skoro ni bilo občinskega obora ali kulturnega združenja, ki ne bi slavil te zmage.

Obdobje 1968-1975 pomeni v zahodnih državah, vključno Italijo, obdobje nasprotovanja severnoameriški imperializmu in navdušenega zavzemanja za osvoboditev Vietnama. Tako se je zdelo, da bo vojaška zmaga vietnamskih komunistov prinesla pravico, mir in bratstvo ne le tej težko preizkušeni deželi, ampak vsemu svetu. Italijanski pisci (tudi katoliški) so hodili v Vietnam kot na božjo pot in se vračali s poročilom, da so našli tam evangelij uresničen v ljudstvu, ki je sicer ubogo, a ponosno, otno, miroljubno in ki ga vodijo človekoljubni možje s Hočiminhom na čelu.

KRUTA RESNICA

Danes vemo resnico, kdo je bil Hočiminh: človek, ves zazrt v Stalina, ki je samo v letih 1954-1958 iztrebil na severu Vietnama pol milijona svojih ideoloških nasprotnikov, nad milijon pa jih je tedaj prebežalo na jug.

In kako se je končala »osvoboditev«? Južnega Vietnama? Da je doživel tako kot že prej Severni brezdušno diktaturo, ki je povzročila strahotno gospodarsko krizo in prisilila poldrug milijon Vietnamcev k begu v tujino, bodisi z ladjicami bodisi po suhem proti Tajski. Še več! Režim osvoboditeljev je vojaško zasedel Laos in Kambodžo ter postal druga vojaška velesila v Aziji, takoj za Kitajsko.

STRAHOTEN MOLK

Danes italijanski kulturniki, ki so svoj čas tako radi dajali izjave zoper ameriške imperialiste, molčijo ob navzočnosti kubanskih čet v Angoli in Etiopiji; kakor se sprenevedajo ob sovjetskih pokolih v Afganistanu ali etiopskih v Eritreji. Zanje so očitno nekateri »odlične« žrtve, drugi pa žrtve, ki jih je treba preiti z molkom, nekateri zatirani so »dobri«, ki jih je treba braniti, drugi pa »slabi« ali neprijetni, ki jih je treba čimprej pozabiti.

In vendar! Ze v času vietnamske vojne ni manjkalo dokumentacije o dejanskem stanju: kako je v Severnem Vietnamu prišel na oblast stalinistični režim, kako je prebivalstvo bežalo pred »osvoboditelji« proti »korumpiranemu« od Amerikancev branjenemu jugu, kako so povsod, kjer so se vietkongovci pojavili, množično pobijali svoje resnične in možnostne nasprotnike.

POTRZEN JE POGUM

Bil je takrat čas neke modne levčarske ometičnosti, ki se ji je le malokdo uspel zoperstaviti. V Italiji je bil to dnevnik «L'Avvenire», misijonska revija «Mondo e missioni» in številni škofijski tedniki, med njimi naš list. To časopisje je bilo tudi edino, ki je v letih 1979-80 opozorilo na tragedijo beguncev iz Vietnama ter Kambodže ter tako vznemirilo javno mnenje, ki je nagnilo italijansko vlado, da je sprejela tri tisoč žrtve »osvoboditeljev«.

NEKATERI POTREBUJEJO MITOV

Italijanska levica o Vietnamu in Fambodži danes najraje molči, kajti avtokritika ji ne gre od srca. Težko je reči: »Zmotili smo se! Pa da bi se bili le en-

krat! A se to ponavlja od leta do leta. Ti ljudje ne zmorejo biti brez »mita«, nečesa, kar slavijo in obožujejo. Najprej revolucionar »Che« Guevara, ki klavrno konča v bolivijskih gorah; nato Fidel Castro, ki konča kot dobavitelj kubanskih čet v službi Moskve. Sledi Maocung, ki je danes odpisan od samega kitajskega vodstva in ljudstva. Nato je v modi »osvoboditev« Angole in Mozambika. Nato poveljevanje verskega fanatika Homeinija, ki je strl perzijskega šaha in pokazal zobe Amerikancem. Nato mit etiopske revolucije zoper fevdalni negušev režim, ki je pahnila državo v neizmerno revščino. Da ne govorimo o sodobnih mitih kot so sandinizem v Nikaragvi ali gverilci v El Salvadorju.

Latinski pregovor: »Svet hoče biti prevaran, zato ga je treba varati.« se pri mnogih neprestano ponavlja. Mnogi nočejo videti resnice in hočejo dogodke usmerjati po svojih željah. Zato moramo računati s tem, da se bodo oklenili novih mitov. To je veliko lažje kot pa slediti evangelijskemu načelu: »Vaše govorjenje bodi da - da in ne - ne.«

J. K.

Cerkev ima 28 novih kardinalov

V soboto 25. maja je sv. oče podelil kardinalske pokrivalo 28 novim kardinalom. Eden izmed njih, Poljak Deskur, ga je sprejel na bolniškem vozičku, ker je napol hrom. Vsa svečanost je potekla na stopnišču bazilike sv. Petra. Papež je govoril v italijanščini, francoščini, angleščini, nemščini, španščini, v poljskem in ukrajinskem jeziku, ki jih govorijo novi kardinali.

V pridrigi je pozval prisotne, naj bodo pripravljene preiti tudi kri za svobodo Cerkev in oznanjevanje božje besede. Lahko se zgodi, da bodo doživeli nasprotovanje, še več: preganjanje. Tudi v tem oziru se Kristusova napoved vedno znova uresničuje. Oznanjevalce evangelija se da sicer zapreti, ne pa božje besede. Ta bo izšla tudi iz preganjanj vedno zmagovito in uspešno prestopila prag tretjega tisočletja, bodočim rodovom prinašajoč obljubo odpustanja grehov in naznanilo upanja.

Pertini v Argentini in Urugvaj

Znano je, da je predsednik italijanske republike 11. marca letos, ko se je mudil v Argentini, ta obisk prekinil, da se je mogel udeležiti pogreba sovjetskega voditelja Černenka v Moskvi. Mnogi so mu to odločitev zamerili, češ da bi moral dati prednost Argentini in Braziliji, ki jo je tudi nameraval obiskati in kjer živi toliko italijanskih izseljencev, kateri so ga željno pričakovali.

Po dveh mesecih in pol se je Pertini pretekli teden vrnil v Argentino, da dokonča svoj prekinjeni obisk. Prvi dan se je razgovarjal z argentinskimi predsednikom Alfonsinom. Slednji mu je omenil zlasti dve težavi, s katerima se sooča država: silno inflacijo (910% na leto) z zunanjim dolgom 45 milijard dolarjev in proces proti generalom, ki vse predolgo traja in lahko omaja stabilnost režima. Alfonsin tudi želi, naj bi se Italija pridruži argentinskim protestom zoper Veliko Britanijo, ki gradi novo veliko vojaško letališče na Malvinskih otokih.

Drugi dan obiska je Pertini preživel v Córdoba, mestu, ki leži 800 km od Buenos Airesa proti severovzhodu in je drugo največje mesto v Argentini z en milijon prebivalci. Tu je prejel na univerzi diplomsko častnega doktorja — že sedmo v inozemstvu — za svojo borbo v korist svobode in miru ter prisostvoval odprtju visokotehnološkega centra, ki ga je Italija podarila Argentini. V Córdoba so dan Pertinijevega obiska razglasili za dela prost dan, zvečer pa je bila večerja na prostem

Prav v jubilejnim letu ob 1100-letnici smrti prvega slovanskega škofa sv. Metoda se je zgodilo, da je slovenska Cerkev dobila novega škofa z istim imenom. Prvi škof Metod je bil Grk, doma iz Soluna, drugi, Metod Pirih, pa Slovenec z Banjske planote, iz Lokovca, kjer kujejo žeblje in vrtijo kovaško kladivo na nakovalu.

Planota je pod najbližjim varstvom svetogorske Matere božje. Vsled tega si je novi škof postavil v svoj grb Marijin monogram in nakovalo, za geslo pa besede iz psalma: Vate zaupam, Gospod. Vse to je lepo razložil slovenski metropolit A. Suštar v nagovoru po evangeliju, potem ko so prebrali papeževo pismo o imenovanju novega škofa. Dr. Suštar je tudi poudaril službo katoliških škofov, ki so varuhi pravovernosti božjega ljudstva, njegovi pastirji in kot veliki duhovniki delilci milosti, posebno v zakramentu sv. birme in mašniškega posvečenja.

ŠTEVILNI CERKVENI DOSTOJANSTVENIKI

Ves obred posvečenja je vodil škof Janez Jenko ob asistenci nadškofa Suštara in mariborskega škofa Krambergerja. Do sedaj je bila v Jugoslaviji navada, da je nove škofo posvečeval papeški nuncij. Novi nuncij v Beogradu nadškof Francesco Colasuonno, ki je komaj prišel na to mesto, pa je poslal le papeško bulo o imenovanju novega škofa Metoda Pirih.

Krepka in jasna je bila beseda škofa Jenka. Videti je bilo, da mu je novi škof povsem pogodu sedaj kot njegov pomožni škof in pozneje kot tisti, ki naj nadaljuje njegovo delo v škofiji, potem ko bo papež sprejel njegovo odpoved.

Ob oltarju se je zbralo še 11 drugih škofov. Predvsem so bili navzoči vsi slovenski škofje; poleg že omenjenih še škof Vekoslav Grmič in pomožni mariborski škof Smej. Iz Ljubljane sta bila navzoča pomožna škofa Stanislav Lenič in Jože Kvas. Iz Beograda je prišel nadškof A. Turk, iz Pazina škof Bogetič, iz Gorice msgr. Bommarco, iz Trsta msgr. Bellomi. Izredno veliko je bilo duhovnikov iz koprsko-goriške škofije, potem iz ljubljanske in mariborske škofije, dalje iz Istre;

ob »asadu« (na žaru pečenem mesu), ki se je udeležilo štiri tisoč oseb.

Iz Argentine je Pertini odšel na enodnevni državni obisk v Urugvaj, ki se je po 11 letih diktature spet vrnil k demokraciji. Sprejel ga je novi predsednik Sanguinetti, ki je po predhodnikih v Liguriji kot Pertini. Slednji je obiskal parlament, hišo, spremljeno v muzej, v kateri je živel nekaj časa Garibaldi z ženo Anito in italijansko šolo v Montevideu.

Nadaljevali bodo z gradnjo cerkve sv. Save

Leta 1935 so na griču Vračar v Beogradu začeli z gradnjo pravoslavne cerkve v čast srbskega prosvetitelja sv. Save, toda zadnja vojna je gradnjo ustavila, po vojni pa so oblasti pod različnimi izgovori preprečevale vse do sedaj obnovitev del, tako da je zelenje že začelo preraščati nedokončano zidovje.

Končno so oblasti izdale dovoljenje, da se z deli znova prične. V nedeljo 12. maja je srbski patriarh German s slovesno procesijo in obrednim očiščenjem cerkve naznanil nadaljevanje gradnje. Med bogoslužjem je prepeval zbor 150 pevcev iz vseh beograjskih cerkva, na koncu pa so prebrali listino, ki so jo vzdali v temejje. Slovesnosti se je udeležilo tudi odposlano ruske pravoslavne Cerkev in predstavniki drugih verskih skupnosti, med katerimi je bil tudi beograjski nadškof Alojzij Turk.

Novi koprski škof msgr. Metod Pirih

iz zamejstva je slovenske duhovnike zastopal dr. Oskar Simič, iz Koroške msgr. Kopeinig, iz Rima je prihitel msgr. Slavko Bavdaž iz državnega tajništva. Lepo je bilo število redovnic iz vseh krajev. Bili so navzoči tudi zastopniki civilnih oblasti.

PRAZNIK VERNEGA LJUDSTVA

Nad vsako pričakovanje veliko je pa bilo vernikov. Ponedeljek je bil delovni dan, a so verniki kljub temu napolnili prostrano koprsko stolnico. Nekateri so trdili, da je bila stolnica prvič tako polna po zadnji vojni. Prišli so domačini iz Kopra, še več pa jih je bilo od drugod: z obale, s Krasa, iz Vipavske doline, z naših hribov, Brd, Soške doline; prišli so z avtobusi, osebnimi avtomobili, bližnji peš. Reči smemo, da je bilo posvečenje škofa Metoda Pirih tudi praznik vernega ljudstva. Svoje veselje so ljudje izrazili ob nekaterih trenutkih med bogoslužjem z glasnim ploskanjem, npr. ob posvetitvi, ko je sedel na škofovski prestol, ko se je ob koncu maše vsem zahvalil.

Svoje zadoščenje pa so verniki izpričali zlasti s petjem. Ze ob vhodu je izredno dolgi spredov duhovnikov in škofov pozdravila ljudska pesem Ti, o Marija in Marija, mati ljubljena. Potem so se med nad dve uri trajajočim obredom vrstile ljudske pesmi in pesmi cerkvenega zbora s kora. Cerkevne orgle so menda v ponedeljek prvič prišle do veljave, ker so jih prav za to priložnost popravili. Zbor je vodil Alojzij Kobal in je bil sestavljen iz domačih pevcev in pevcev iz okoliških župnij. Prav dobro se je zbor ujemal z ljudskim petjem, ki je mogočno odmevalo v prostrani stolnici, kot najbrž še nikoli doslej, vsaj ne slovensko petje. Vse to je bilo zelo na mestu, saj je dejal škof Jenko, da že nad 200 let ni bilo v Kopru škofovskega posvečenja. Ob zaključku sv. maše si je ljudstvo še zadnjič dalo duška z zahvalno pesmijo in s pesmijo Marija, skoz življenje...

Dolga vrsta duhovnikov in škofov se je med petjem počasi pomikala skozi špalar vernikov iz cerkve v škofijski dvorec, zadnji med škofi pa novoposvečeni škof Pirih, ki je prvič kot škof blagoslavljal vernike. Videli so ga z mitro na glavi, na roki prstan, ulit iz poročnih prstanov staršev, v roki pa z leseno pastirsko palico, izrezljano iz lokovskega lesa.

Vse slavje je bilo izborno organizirano, tako da je celotni obred potekal brez zastojev. Oskrbeli so posebno knjižico, v kateri je bil nakazan ves obred posvetitve in besedilo pesmi, ki jih je ljudstvo pelo v cerkvi. V priložnostni brošuri so bili navedeni tudi glavni podatki iz življenja novega škofa in njegov grb. Gotovo je tudi ta knjižica pomagala, da je bilo ljudsko petje tako enkratno in da so verniki mogli ob kratkih uvodnih razlagah glavnih momentov posvetitve slediti svetim obredom in tudi s pobožnostjo. Naj pomevno v čast organizatorjem, da je ves čas obredov delovala tudi notranja televizija, tako so mogli dogajanje okrog oltarja slediti tudi tisti, ki na oltar niso videli.

NOVI ŠKOF O SEBI

Novi škof izhaja iz družine, kot so bile včasih na slovenskem podeželju, a jih danes skoraj ni več. Oče je bil poštar, ki je vsak dan obhodil obširno lokovško občino. Imeli so osem otrok, med temi je ena hči šla k benediktinkam na Hrvaško in živi sedaj na Cresu, en sin pa je postal duhovnik in sedaj škof. Sestra benediktinka pa je prišla na bratovo posvečenje za škofa in je med mašo brala prvo berilo, dočim je bilo drugo berilo v italijanščini. Po 24 letih sta sestra redovnica in brat škof prvič bila z družino zopet skupaj. Pri posvečenju pa ni bila navzoča še živa mati. G. škof se ji je zahvalil ob koncu maše in omenil, da ni mogla priti z avto zdravja.

Sam o sebi je pa takole izpričal v Og-njišču:

Doma sem iz Lokovca; to je župnija za Sveto goro, okrog 25 km od Nove Gorice. Izhajam iz kmečke družine z osmimi otroki. Jaz sem med starejšimi, rojen 9. maja 1936. Se se spominjam, kako sva z očetom poleti kosila, ko me je nenadoma vprašal, če bi rad študiral. Bil sem za to... Tako sem bil leta 1949 sprejet v prvi razred srednje verske šole v Pazinu v Istri, ker v Sloveniji takrat še ni bilo nobenega malega semenišča. V Pazinu sem bil sedem let, ker sem šesti razred preskočil in ga naredil med počitnicami.

Ze med počitnicami po maturi sem se srečeval z bogoslovci, ki so mi toliko lepega povedali o Ljubljani, o semenišču pa o profesorjih na fakulteti. Tako sem s pričakovanjem in hrepenenjem oktobra 1956 odhajal v Ljubljano, kjer sem se vpisal na teološko fakulteto.

Mašniško posvečenje sem prejel 29. junija 1963 v ljubljanski stolnici, novo mašo pa sem imel na moj god, 7. julija v domači župniji. Po novi maši sem bil dočeljen za kaplana prelata Andreju Simiču, župniku v Solkanu, ki je bil tudi delegat tedanjega apostolskega administratorja dr. Mihaela Toroša in kot tak je hodil na birme. Tako sem bil na župniji kar precej samostojen; moral sem se kar potruditi: imel sem ves verouk, pripravo zoročencev, ob nedeljah pa po dve ali tri maše. V Solkanu sem ostal eno šolsko leto.

Leta 1964 je prišel za apostolskega administratorja Slovenskega Primorja dr. Janez Jenko; jeseni istega leta sem se preselil k njemu na Kapelo (Kostanjevico) v Novi Gorici, njemu za tajnika. V tej službi sem ostal deset let. V tem času sem z njim vsaj dvakrat obiskal čisto vse primorske župnije.

Nato me je škof poslal v Rim študirat duhovno teologijo. Studij sem po dveh letih končal z magistriranjem (to je akademski naslov, nekaj nižji od doktorata). Vrnit sem se domov. Kmalu po vrnitvi pa mi je škof rekel, da so se škofo dogovorili, da grem v Ljubljano za spirituala (duhovnega voditelja bogoslovcev). V Ljubljano sem šel s strahom... Ko pa sem nekoliko videl, kakšne možnosti imam, sem se trudil, da bi fantje še bolj spoznali svoj poklic in bi se navzeli res pristne in prijateljske povezanosti s Kristusom.

Lansko poletje sem se vrnil v Koper, ker me je škof Jenko imenoval za generalnega vikarja. Tu me je letos doletelo imenovanje za škofa.

VATE ZAUPAM!

Glorigja posvečenja je minila. Škofje so se razšli, duhovniki in verniki tudi. G. škof je ostal znova sam v službi božjega ljudstva. Vendar ni sam: »Vate zaupam«, je njegovo geslo. »Vate«, v Boga in svetogorsko Mater božjo, v pomoč sobratov duhovnikov in vernega ljudstva, vernih laikov, ki so v Cerkvi vsak dan bolj potrebni. Krščanski laik, ki je novega škofa pozdravil v cerkvi, je pomoč laikov obljubil. Da bi se uresničili časi prve apostolske Cerkev, ko so bili apostoli in verniki ena duša in eno srce, združeni v molitvi in apostolskem delu.

K. H.

Zadnja papeževa srečanja v Belgiji

V torek 21. maja se je papež Janez Pavel II. v poznih večernih urah vrnil v Rim, potem ko je enajst dni preživel na Nizozemskem, v Luksemburgu in Belgiji. Bili so to zanj zelo naporni dnevi, ne samo oznanjevanja evangelija, ampak tudi poslušanja in izjasnjevanja.

Predzadnji dan bivanja v Belgiji je obiskal kraljevo hišo v Lackemu, imel mašo za umetnike, šel na sedež Evropske gospodarske skupnosti (EGS) in se na večer ustavil v Leuvenu, kjer deluje starodavna katoliška univerza. Naslednji dan je bil gost nove katoliške univerze, ki se je odcepila od stare, popoldne je daroval v navzočnosti 60.000 vernikov sv. mašo za bolnike v kraju Marijinih prikazanj v Banneuxu, na večer pa se je v Liègeu na letališču poslovil od belgijskega ljudstva.

BESEDA POLITIKOM IN GOSPODARSTVENIKOM

V kraljevski palači sta ga pričakala kralj Baldwin in kraljica Fabiola, člani parlamenta, vlade in diplomatskega zbora. Papež je podal nekaj osnovnih načel, ki naj svetu zagotovijo negotovi mir. Omenil je človekove pravice, k čemur spadajo svoboda mišljenja, verska svoboda, borba zoper bedo; pri tem je treba najti pravično rešitev begunskega vprašanja, ki se ga vse praveč zanemarija. Odstraniti je tudi treba vsako rasno razlikovanje in vsako paktiranje s terorizmom, ki se poslužuje življenja in dobrin nedolžnih ljudi kot sredstev za svoje cilje. Kako ne misliti pri tem na mučniški Libanon, ki že leta živi med strahom in upanjem, nedolžni pa doživljajo begunstvo in pokole. Države bi nujno morale doseči sporazum za znatno zmanjšanje oboroževanja, spopade, ki se odvijajo na raznih krajih, pa reševati s pogajanjem.

Iste misli je nadaljeval in jih še bolj razvil na sedežu EGS v Bruslju. Tu so ga sprejeli predsednik izvršnega odbora Delors, predsednik evropskega parlamenta Pflimlin in trenutni predsednik sveta zunanjih ministrov desetih zahodnoevropskih držav Andreotti.

Papež je uvoroma omenil velike pobudnike evropskega združevanja Monnet, Schumana, Adenauerja, De Gasperiya in Churchilla. Pohvalil je vključitev Španije in Portugalske v EGS, pa dejal, da je treba misliti na celotno Evropo. Evropejci se ne bi smeli zadovoljiti s sedanjo politično razdelitvijo. Narodi, ki so sedaj izven EGS, ne smejo ostati zunaj za vedno.

KATOLISKA UNIVERZA Z DVEMA OBRAZOMA

Že v času karolinške dinastije v 9. stoletju je v mestu Lovanium nastala univerza, ki jo je nato potrdil papež Hadrijan V. z bulo iz leta 1425. Sčasoma je postala žarišče katoliške kulture in znanosti ne le za Belgijo, ampak za vso zahodno Evropo. Polovica belgijske inteligence je svoj čas izšla iz nje.

Imela pa je ta univerza neko lepoto napako. Po duhu valonska (tj. francosko govoreča in misleča) je ležala na flamskem ozemlju. Mesto Leuven je moralo prenašati, da so ga po svetu zaradi francoske univerze poznali kot Louvain. In tako so Flamci v letu 1912 začeli zahtevati, naj bo univerza flamska kot je ozemlje, na katerem stoji. Končno je prišlo leta 1968 do ločitve. Francosko govoreči profesorji in študentje so bili dobesedno izgnani. Umaknili so se na valonsko ozemlje 25 km proč, kjer se francosko govori in kjer je nastala nova univerza Louvain-la-Neuve, ki ima 18.000 slušateljev. 18% od njih prihaja iz 110 različnih dežel.

Papež je moral seveda to razdelitev upoštevati. V ponedeljek popoldne je obiskal staro univerzo, v torek popoldne pa novo. Obakrat je govoril o pomenu te univerze, ki je vedno znala povezovati svetne vede s teološko znanostjo. Ta svojstvenost univerze zahteva od vseh, ki jo sestavljajo, čuječnost, da ostane zvesta sama sebi in zna človeško znanost predstaviti v luči Kristusovega evangelija.

Tako v stari univerzi kot v novi sta ga pozdravila zastopnika študirajoče mladine. V Leuvenu je govoril 23-letni Els Grvson, slušatelj verskih ved. Dejal je, da se zelo občuti med njimi odsotnost Boga. Tudi jih moti vloga Cerkev, saj jih s svojimi dolžnostmi in prepovedmi ovira v veri, zlasti ker si oni želijo moralne svobode.

Ce je bil ta mladenič v svojih izjavah še kar umirjen, pa se tega ne da reči o 20-letni slušateljici sociologije Veronique Oruba, poljskega porekla, ki je pozdravila sv. očeta naslednji dan v novem Louvainu. Tudi ona je omenjala popolni razhod med življenjem mladine in naukom Cerkev, nemir mladih, ker jih Cerkev s svojimi prepovedmi glede protispečnih

sredstev postavlja na rob cerkvenega občestva, da je mlade presenetilo papeževo stališče do teologije osvoboditve in da se mora Cerkev bolj zavzeti za demokracijo (beri: levičarski režim) v Nikaragvi.

Papež je odgovoril, da pričakujejo verniki od katoliške univerze, zlasti od teologov, jasno pričevanje, ki bo glede vere in življenja v soglasju s točnim naukom Cerkev. Škofje, združeni s papežem, pa so tisti, ki morajo ta nauk Cerkev v vsej njegovi pristnosti podajati.

BESEDE OB SLOVESU

Na letališču v Liègeu pred svojim odhodom je Janez Pavel II. dejal kralju Baldwinu, da zelo ceni pričevanje vere, ki jo je belgijsko ljudstvo izpovedalo kakor tudi odločenost, da se zavzame za dobro Cerkev in družbe, za pravico in mir. Naj Belgija, tako bogata na kulturi, izročilu, družbenih pobudah, vztraja v svojih naporih za sožitje ter dá Evropi zgled edinosti in harmonije.

J. d.

REFERENDUM o premični lestvici

Na pobudo komunistične partije bo v nedeljo 9. junija ljudsko glasovanje (referendum) o premični lestvici. Vlada je namreč lani, da bi zajezila inflacijo — in v tem je bila uspešna — sprejela odlok, ki je draginjsko doklado okrnil, čemur so se komunisti uprli in izvedli akcijo za omejenjo ljudsko glasovanje.

Ker so komunisti to glasovanje sprožili predvsem zato, da bi sebe uveljavili, vlado pa spravili v škripce, in ker se je z njimi z druge strani povezala stranka MSI (fašisti), znana po svojih antidemokratskih in tudi protislovenskih stališčih, že danes vabimo vse demokratične volivce, še posebej slovence, da v nedeljo 9. junija glasujejo z »NO«, tj. »ne« komunistični pobudi.

V pristanišču Algeciras, ki leži na jugu Španije blizu Gibraltara, je pri pretovarjanju očiščenega petroleja iz cisterne v petrolejsko ladjo nenadoma prišlo do eksplozije, ki je uničila obe plovili. Pri tem je izgubilo življenje 25 oseb, 45 pa jih je bilo ranjenih.

Partizansko slavlje v Gorici

(Iz kronike msgr. A. Novaka)

6. maja 1945. Danes je zaključek slavnosti za zavzetje Primorske po Titovi vojski. Nepregledna množica ljudi iz cele dežele se je sešla, največ seveda žensk in deklet; velik gozd zastav je bil v sprevodu po ulicah in na Travniku, kjer je par slovenskih in italijanskih govornikov imelo slavnostne govore. Italijanski govorniki so poudarjali »la fratellanza italo-slovena«.

Saj bi do te sloge res moralo enkrat priti in, če je le socialna ideja povezovala oba naroda ob Soči, brez primese verskega sovraštva proti Cerkvi, bi človek bil kar vesel. Pa začelo se je slabo z aretacijo nadškofa, z begom mnogih duhovnikov, tako da je Vipavska dolina zelo prazna. Odšli so pod vplivom psihologije mase tudi taki, ki niso niti nameravali, npr. g. župnik iz Batuj, iz Brij. Danes pa hodijo dekleta iz vseh teh duhovnjik k meni spravevat, če vem kaj o njih dušnem pastirju. Vem, da bi se večina njih rada vrnila, če bi jim bilo zagotovljeno, da bodo lahko mirno in nemoteno vršili svojo pastirsko službo. Pa kdo naj naši novi vladi to dopove, ko še strasti prevladujejo in za trezno presojo dogodkov ni časa ne volje ne zmožnosti. Naj pa ljudje malo poskusijo juho, ki so si jo sami skuhal, ko naših začetnih opominov niso hoteli sprejeti za dobro in so nas za vsako kritiko tožili v gozdu, da smo bili nato deležni oboroženih opominov: naj pazimo, kaj govorimo. Tako so nam usta zaprla in dogodki so šli svojo pot naprej. Zdaj je zmaga tukaj in mi pač moramo priznati novo vlado nad nami, ki z Bogom in njegovo Cerkvijo nič ne računa. Bomo pač živeli skrito in opravljali svojo duhovno službo, dokler nam bodo to dovolili. Nismo pa gotovi, da kako noč ne pridejo po enega ali drugega in bomo izginili brez sledu. To so kar dobre duhovne vaje in priprava na smrt.

Danes se Nemeč bori samo še na Češkem in Moravskem, povsod drugod je brezpogojno odločil orožje. To je res najpopolnejša zmaga nad oholim Nemcem, ki je znal prav po satansko igravati narode po Evropi v svojo korist in nečloveško ujetnike mučiti v svojih kremenitarskih taboriščih, tako da zasluži najostrejšo kazen in prezir celega sveta.

8. maja: Konec vojne v Evropi. Nemški novi Führer admiral Dönitz je po svojih polnomočnih generalih podpisal brezpogojno položitev orožja vseh nemških čet — večeraj. Konec je nemškega zatiranja. Zdaj ostane še Japonska, ki jo morajo ponižati, in potem se bo začelo še težje delo, uvesti pravičen in krščanski mir. Vojska v Evropi je trajala 5 let, 8 mesecev in 6 dni.

Naš nadškof je bil nocoj znova priveden v škofijsko palačo, da ga jutri odpeljejo z ozemlja Jugoslavije na italijansko področje. Tako imamo vsaj to zavest, da ni prišlo do najhujšega.

Po vseh deželah je veliko veselje. Pri nas se to ne pozna; črv razdvojenosti gloje v srcih, strah pred bodočnostjo, ako bo vlada (jugoslovska) krenila 100% na levo stran.

Dne 5. maja je bila v Ajdovščini in je narodu (ne Bogu) prisegla zvestoba prva slovenska narodna vlada. Njen predsednik je Boris Kidrič, izrazit komunist; podpredsednik je dr. Marjan Breclj, sin prvoborca krščanske demokracije, zdravnika

dr. Antona Breclja; pa je bil dolgo v gozdovih in ne vem, kakšnega duha je sedaj.

9. maja: Preteklo noč ob dveh smo bili zbujeni od ropotanja po kuhinjskih oknih (na dvorišču). Partizani so iskali nekoga Jožeta Brumata, potem ko sem jim odprl stanovanje. Povedal sem jim, da tega človeka ni bilo nikdar v tej hiši, pač pa je msgr. Mirko Brumat bival v 1. nadstropju, toda je odšel že v začetku tedna. Vprašal sem patroljo, kako je prišla na naše dvorišče: »Čez zid,« so mi odvrnili.

OPOMBA URED. Iz kronike msgr. Novaka je videti, kako so potekale aretacije za časa kratkega vladanja jugoslovske oblasti v Gorici. Žrtve so bili resnični ali umišljeni italijanski fašisti ter slovenski antikomunisti. Nekateri so se pozneje vrnili, številni pa so bili odpeljani brez povratka. Aretiranci so bili tako Italijani kot Slovenci, čeprav sedaj govorijo o italijanskih žrtvah, kar ni res. Ni šlo za antiitalijanstvo, temveč za komunistično revolucijo, ki se je po zmagi hotela maščevati nad resničnimi ali namišljenimi nasprotniki. Pri pripravi aretacij so gotovo sodelovali tudi italijanski partijci.

Binkoštno bedenje mladih

Tradicionalno binkoštno bedenje mladih iz goriške nadškofije je v soboto 25. maja privabilo v Krmin nad 500 mladih, ki so se zbrali v občinskem gledališču. Najprej so se predstavili po župnijah, potem pa poslušali pričevanja dveh deklet, ki svoje mlade moči posvečata skrbi za drogirance in handikapirance. Mladi so zelo pozorno poslušali. Delo se je nadaljevalo po skupinah v različnih prostorih po mestu. Višek srečanja je bila sveta maša, pri kateri smo v slovenščini brali uvod v kesaenje, berilo, dve prošnji in zahvalo. Gospod nadškof je v slovenščini povedal tole:

Vam mladim in vsem vernim Slovencem, ki ste tukaj zbrani, bi rad poveril težko nalogo edinosti. Letošnji binkoštni praznik nas vabi, naj prebudimo življenje. Toda življenje lahko počivi samo On, ki je vir življenja, Sveti Duh. Vsak izmed nas ima svojo posebnost, svoj jezik in svoj način življenja, da rešuje svoje probleme.

Binkoštni praznik nam dviga pogled kvišku, da prosimo Sv. Duha za vsakega izmed nas primernih darov, da vsakdo izmed nas na svojem mestu, kamor je postavljen, postane orodje v božjih rokah pri gradnji njegove Cerkev. In ta Cerkev je ena v različnosti, vedno ena in živa.

Med vsemi ljudmi je bila Marija najbolj polna Svetega Duha. Vsa Cerkev prosí danes Marijo za vas mlade, da bo z vami s svojo materinsko priprošnjo, ko se zavedate težke in važne naloge: graditi nov in boljši svet.

Vsekakor ne moremo reči, da naš jezik ni bil dovolj zastopan. Po maši je vsak udeleženec prejel škofov dar — papeževo pismo mladim ter svečo — Kristusovo luč, ki naj bo mladim kot kažipot v življenju. Z lučkami so mladi šli v sprevodu skozi mesto do župnijskega dvorišča, kjer se je nadaljevalo družabno srečanje ob kresu. Čudovito je bilo gledati migotanje lučk in poslušati mladostno navdušenje.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Pred 900 leti je umrl 25. maja 1085 kot begunec v Salerno papež sv. Gregor VII., pred izvolitvijo benediktinski opat v Cluniju na Francoskem z imenom Hildebrand. V zgodovino je šel kot odločen borec zoper simonijo, tj. podeljevanje cerkvenih služb s strani svetnih oblastnikov. V zvezi s to zgodovinsko obletnico je bil pretekli teden v Salerno kongres, ki je obravnaval »gregorijansko reformo v Evropi«. Med predavatelji in udeleženci je kongresu prisostvovalo okrog 300 oseb iz Italije in ostale Evrope, navzoči pa so bili tudi zastopniki ameriške, afriške in japonske Cerkev. Kongres se je slovesno zaključil v nedeljo 26. maja popoldne, ko je sam sv. oče prišel v Salerno in obiskal svetnikov grob, tam govoril in vodil koncelebrirano mašo.

■ Španski kralj Juan Carlos I. je pretekli teden z ženo Sofijo obiskal Beograd, kjer so ga z vso pozornostjo sprejeli. Z njima je bil tudi španski zunanji minister Fernando Morán. Gostom so jugoslovske oblasti pripravile slovesen sprejem najprej v beograjski mestni skupščini (županstvu), nato pa še v zvezni skupščini (parlamentu). Španski kralj je pokazal zanimanje za delegatski sistem in kakšna je enakopravnost posameznih jezikov narodov in narodnosti v parlamentu. O sebi je dejal, da kadar obišče Katalonijo ali Baskijo, tam vedno uporablja jezik teh dežel. Iz Beograda je vladarska dvojica odpotovala še na ogled Sarajeva, odkoder se je vrnila v Madrid.

■ V zvezi z uradnim rojstnim Titovim dnevom (dejansko se je rodil 7. maja) tudi po Titovi smrti vsako leto 25. maja v Beogradu na stadionu JLA proslavljajo takom. Dan mladosti. Tako je bilo tudi letos. Ob izročitvi štafete mladosti, ki obišče vse dežele v Jugoslaviji so mladinci ob sodelovanju 5.200 mladih iz vse države pripravili prireditev pod naslovom »Da bo dan svetlejši«. Prireditve je stala 45 milijonov dinarjev. »Lep« doprinos k toliko ponavljanih zahtevah k »štednji« na upravni ravni!

■ Radžih Gandhi, sin umorjene indijske voditeljice Indire je po svoji izvolitvi napravil svoje prvo potovanje v inozemstvo ter se pri tem odločil za Moskvo, kjer se je dva dni pogovarjal z vodjo sovjetske partije Gorbačovom. Razgovori so se zaključili s podpisom dveh sporazumov o gospodarskem sodelovanju med državama. V svojih izjavah sta oba državnika skrbno tehtala besede. Tako sta se izognila tudi omembi Kitajske, katere politika je nad-

ležna tako za SZ kot za Indijo, pač pa se je Gorbačov obregnil ob ameriški program »vojne zvezde«, ki zadnje čase Moskvu precej vznemirja.

■ Do nenavadne zamenjave je prišlo po posredovanju Rdečega križa med Izraelom in Palestinci. Izraelska vlada je za tri svoje vojake, ki so bili v sirskega ujetništva, izpustila 1.150 palestinskih gverilcev, med njimi japonskega terorista Kozo Okamoto, ki je bil leta 1972 zaradi poboja na letališču Lod pri Tel Avivu obsojen na do smrtno ječo. Okamoto, ki je pobil tedaj 26 oseb, 78 pa jih je bilo ranjenih, je že prišel v Libijo, ki mu je takoj dala politično zatočišče. Japonska vlada je zaradi te izpustitve ostro protestirala pri izraelski vladi.

■ Na sam začetek muslimanskega postnega časa ramadana so začeli šiitski gverilci svoj osredotočen napad na tri palestinska taborišča Sabra, Satila in Burz el Baražne pri Bejrutu. V njih so leta 1982 krščanski falangisti ob izraelski blagohotnosti pobili več sto nemočnih beguncev. Sedaj se zgodba ponavlja, samo napadalci so to pot iste vere. In zanimivo! Svetovna javnost se sedaj ne vznemirja, ker pač morijo muslimani, arabske države pa so popolnoma brezbržne. Šiitsko gverilsko gibanje Amal je očitno odločeno, da kakor je preteklo tedne pregnalo kristjane iz južnega Libanona, hoče pregnati tudi Palestince, ki jih smatra za vsiljenice in tuje na svojem ozemlju.

■ Pod pokroviteljstvom severnoameriške vlade je začela na polotoku Floridi, nasproti Kubi, oddajati radijska postaja Martí, ki je namenjena prebivalcem na Kubi. Radio Martí, ki nosi ime po kubanskem revolucionarju in osvoboditelju iz 19. stol. José Martíju, oddaja vsak dan 14 ur in pol v španskem jeziku ter posreduje predvsem poročila o notranjepolitičnem dogajanju na Kubi. Kubanska vlada je vzela to kot neke vrste pritisk Reaganove vlade na svojo državo in je zaradi tega uknila potovanja ameriških državljanov kubanskega porekla na Kubo, obenem pa zagrozila, da bo preklicala sporazum o kaznovanju ugrabiteljev ameriških civilnih letal, ki pristajajo na Kubi.

Iz Slovenije

Umril je župnik Franc Srebernič

V soboto 25. maja je za neozdravljivo boleznijo umrl v šempetrski bolnišnici župnik iz Renč Franc Srebernič. Doma iz Medane je po vojni bil za župnijskega upravitelja v požganem Rihemberku (Braniku), od tam je odšel za župnika v Renče. Pogosto je upravljal tudi Bukovico. Pogreb je bil v sredo 29. maja, najprej v Renčah, od tam pa so pokojnika odpeljali v Medano, njegovo rojstno vas. Več o pokojniku povemo prihodnjič.

Romanje molivcev rožnega venca

V nedeljo 19. maja je v božjepotno cerkev Device Marije pod logom v Turnišču v Prekmurju priromalo iz vseh krajev lendavske dekanije čez 700 vernikov. To so bili člani bratovščine rožnega venca, ki to molitev vsak dan opravljajo in so združeni po skupinah, ki se imenujejo »rože živega rožnega venca«. V lendavski dekaniji jih je zelo veliko: od 28.000 jih moli dnevno rožni venec kar 5.250. Somaševanje je vodil msgr. Lojze Kozar, ki se zbor molivcev pozval k vztrajnosti v molitvi. Ker se množi zlo in šopiri hudobija, naj se toliko bolj širita dobrota in blagoslov molitve.

Iz Jugoslavije

Nevarna spoved

»Glas koncila« poroča, da je občinsko sodišče v Tuzli obsodilo frančiškana Emanuela Juriča na 40 dni zapor, »ker je 31. marca 1985 okoli 12.30 v vaši Mramor v kapelici med verskim obredom pri spovedi vernikov žalil domovinska čustva državljanov« (iz sodnijskega besedila).

Zgodilo se je menda takole: duhovnik Jurič je pred mašo spovedal nekaj ljudi. Tri ženske pa so po maši šle na peljijsko postajo in obtožile duhovnika, da jih je pri spovedi vpraševal, zakaj ne psujejo države in Tita kot to ravnajo, ko preklinjajo Boga. Duhovnika so poklicali na policijo in ga postavili pred sodnika. Ni se zagovarjal, ker je pač šlo za spovedno tajnost. Sodnik je samo na podlagi pričevanja spovedank duhovnika obsodil. Duhovnik ni šel takoj v ječo, ker se je pritožil na višje sodišče v Sarajevu.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici

V ponedeljek 20. maja je bil v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici rodnih občni zbor ZSKP. Predstavnike društev članov in goste, predstavnike Zveze slovenskih kulturnih društev je pozdravil predsednik dr. Damjan Paulin. V svojem govoru je orisal trenutno stanje slovenske manjšine in podčrtal važnost prizadevanja vseh naših organizacij ne glede na ideološko pripadnost za doseg globalnega zaščitnega zakona. V neprestanem stremljenju po ustvarjanju enotnega slovenskega kulturnega prostora, Zveza utrjuje vezi s Krščansko kulturno zvezo s Koroške, s Slovensko prosveto iz Trsta in z vsemi Slovenci, ki živijo po svetu. Veseli se sodelovanja in vsklajanja dela z ZSKD iz Gorice. Želi si tudi več stikov s Slovenijo in pričakuje od te predvsem strokovne pomoči.

Predsednikovu poročilo je sledilo poročilo tajnice dr. Marilke Koršič. Tudi ona se je najprej dotaknila splošnih problemov, ki so bili vedno v ospredju na sejah in v življenju ZSKP od enotne manifestacije na goriškem Travniku v maju 1984, do protestnih pism v Rim v zvezi s slovensko šolo in s podporo Slovenskemu stalnemu gledališču. Zveza je sledila društvenemu življenju svojih članic, podelila je tudi nekaj priznanj zaslužnim skupinam. Razveseljivo je, da se v društvi udeležuje veliko mladine. Dokaz za to je bila tudi prisotnost mladih na letošnjem občnem zboru. Ne moremo pa mimo dejstva, da je mladinska problematika zelo občutena posebno v mestu; še vedno je preveč mladih moči, ki se ne morejo ali nočejo vključiti v kulturno življenje. Kot vsako leto je Zveza tudi letos poskrbela za uresničitev nekaterih pobud. Cecilijanka, revija, ki priključuje sodelovanju v veliki zborov, je bila v preteklem letu še posebno bogata. Bil je zastopan ves slovenski prostor od Koroške, preko Kanalske doline, Benečije, Goriške, Tržaške in Slovenije. Veliko napora je od Zveze in njenih članic terjala priprava Koroških dnevov na Primorskem. Ves teden so si po raznih krajih Goriške, Tržaške in Benečije sledili večeri s predstavami, koncerti, razpravami, na katerih so nam rojaki s Koroške dajali čimbolj popolno sliko svojega življenja in dela. Zveza se je s Kosovelovo proslavo spomnila tega velikega pesnika ob 70. obletnici rojstva in s pesmijo, recitalom in govorom Borisa Pahorja prikazala njegovo delo. Boris Pahor je bil tudi slavnostni govornik na proslavi v Rupi, ko smo se spomnili 40. obletnice osvoboditve.

Vestnemu in točnemu blagajniškemu poročilu, ki ga je podal Viktor Prašnik, so si sledila poročila članic Zveze. Katarina Frandolič je podala obračun dela v društvu Hrast iz Doberdoba. Predvsem izstopa tu glasbena dejavnost z glasbeno šolo, mešanim pevskim zborom (gostoval je v Althofenu v Avstriji), in Dekliškim zborom. Ne smemo pozabiti na izvirne igrice, ki jih vsako leto uprizorjuje otroci Miklavžu na čast in jih zanje piše domačinka Francka Ferletič. Vsako leto prireja društvo Hrast na velikonočni ponedeljek Praznik mladosti. O tej slednji je napisal nekaj svojih misli njen vodja prof. Silvan Kerševan. Ugotavlja, da Glasbena šola dobro deluje, ker jo vodijo odlični pedagogi in tudi učenci so nekateri zelo pridni. Ob tem pa se sprašuje, do kdaj bodo vztrajali in kje so vsi tisti, ki so bili gojenci pred 10 ali 12 leti? Ko nastopijo kritična leta navadno popustijo, ker jih bolj vlečejo športno-rekreativne dejavnosti. Tu nosijo odgovornost predvsem tisti, ki mladino vodijo. Ob koncu ugotavlja, da ni nujno, da hočemo biti narod glasbenikov, a tudi ne po vsej sili narod športnikov.

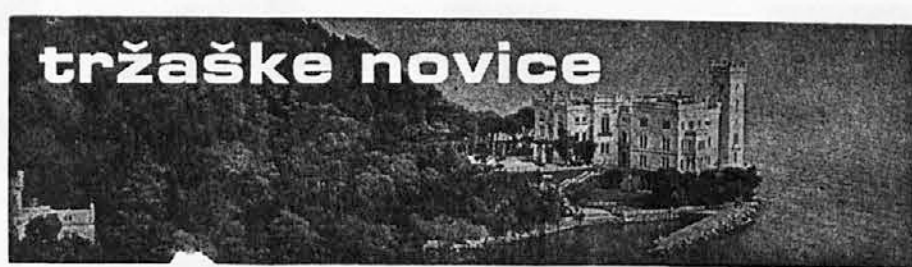
O dejavnosti PD Standrež je govoril Marko Brajnik. Daleč naokrog je znana dramska skupina, ki je letos praznovala 20. obletnico svoje dejavnosti. Za to priložnost je naštudiral veseligr »Mlajonariji v oblakih«, ki jo je napisal Janez Povše. S tem delom so nastopili tudi: pred pariškimi Slovenci in želi veliko uspehov. V 20 letih je dramska skupina naštudirala 55 iger in imela kar 208 nastopov v naši deželi, na Koroškem, v Sloveniji, Avstriji, Švici, Rimu, ZDA in Parizu. Poleg dramske skupine delujejo v Standrežu Mešani in mladinski zbor, glasbena in ritmična šola. PD Standrež pripravlja vsako leto v maju in juniju Praznik špargljev s kulturnim in zabavnim programom.

Franka Padovan je orisala delovanje PD »F. B. Sedej« iz Steverjana. Mladina se v Steverjanu zbira v raznih krožkih: mešani pevski zbor, mladinski krožek, mladinski zbor (nastopil je v Milanu), dramska skupina, dva ansambla, glasbena šola, Steverjanski vestnik in Fotoklub. Mladinski zbor je letos obhajal 10-letnico delovanja in za to priložnost naštudiral koncert. Ansambel Lojzeta Hledeta je pa slavil svojo 15. obletnico in s svojim jubilejnim koncertom dokazal, kako je priljubljen. Velik uspeh je bil za ansambel tudi ta, da je snemal program za RTV Ljubljana, ki ga je potem oddajala na Silvestrovo. Steverjanski vestnik stopa v 17. leto in je 1984 izšel z osmimi številkami z naklodo 400 izvodov. Društvo je izdalo tudi knjigo o Steverjanu, ki jo je napisal Marjan Terpin. Steverjan je znan tudi po vsakoletnem festivalu domače glasbe, ki ga prireja društvo F. B. Sedej in ansambel Lojzeta Hledeta. Društvo je organiziralo tudi dva tečaja in poskrbelo za rekreacijo.

Poročilo o delovanju zborna Rupa-Peč je podala Nadja Kovic. Zbor Rupa-Peč, ki se je izoblikoval v dobro glasbeno skupino, je praznoval 50. obletnico svojega obstoja s samostojnim koncertom v Katoliškem domu maja 1984. Imel je še devet nastopov in priredil nekaj aktualnih predavanj ter vsakoletni Praznik fratlje. V okviru mešanega zbora deluje tudi mladinski, ki redno nastopa.

Branko Blažič je orisal delo moškega zbora »Mirko Milec« in poudaril, da je pristop mladih pevcev dal zboru novega za gona. Zbor je kot po navadi veliko nastopal. Udeležil se je raznih pevskih revij in snemal program za radio Trst A. Zbor se pripravlja, da bo v prihodnji sezoni zopet obiskal rojake v Belgiji. O delovanju zbora »Lojze Bratuž« je spregovorila njegova predsednica prof. F. Zgavec. Zbor je v glavnem sestavljen iz mladih pevcev. V letošnji sezoni je z navdušenjem pripravljala Oratorij, ki ga je napisal Stanko Jerčić, a na žalost je moral zamisliti o izvedbi opustiti. Oratorij je napisan za tri zборе in soliste; ženski zbor je odpovedal svoje sodelovanje in tako je moral tudi zbor L. Bratuž spremeniti svoje načrte. Naštudiral je nekaj novih skladb in imel vsega skupaj 9 nastopov. Po poročilu članic je podala poročilo nadzornega odbora prof. Marija Češut, ki je predvsem pohvalila blagajniške knjige in predlagala razrešnico. Pred volitvami predsednika so bili na vrsti še pozdravi občnemu zboru. Pismena voščila je poslal pokrajinski odbornik dr. Mirko Spacapan, v imenu ZSKD je pozdravil njen tajnik Rudi Pavšič, ki je svoj poseg navezal na besede, ki jih je povedal dr. Damjan Paulin. Goriški Travniki je s svojo enotno manifestacijo pokazal mlajši generaciji, da je enotni nastop potreben. Dolžnost obeh krovnih organizacij je, da svoja spoznanja in težnje posreduje tudi svojim članicam. V imenu odbora za Katoliški dom je pozdravil dr. Kazimir Humar, ki je tudi častni predsednik ZSKP. Poudaril je važnost domov pri društvenem življenju. Za predsednika Zveze je občni zbor soglasno potrdil dr. Damjana Paulina. Z velikim spoštovanjem in hvalečnostjo smo se še vsi poklonili spomnu Emila Valentinčiča, ki nas je na tem delovnem mestu zapustil, a smo prepričani, da je v duhu še vedno z nami.

■ Italijanski zunanji minister Andreotti je v imenu Evropske gospodarske skupnosti prišel na kratek obisk v Libanon, kjer se je sestal s predsednikom Džemaljem. Njegov obisk je sovpadel z napadom šiitov na begunska taborišča Palestincev. Po Džemajelovih besedah bodo vsi napori zaman, dokler ne bodo razorožili vseh libanonskih milic. Iz Bejruta je Andreotti odpotoval v Damask v Siriji, ki ima dejansko trenutno vse vzvode poseganja v libanonske razmere v svojih rokah.

tržaške novice

Proslava 40. obletnice obnove slovenskih šol

Pri proslavi sodelujejo prav vse šole: otroški vrtci, osnovne, nižje srednje in višje šole. Predšolski otroci bodo zaplesali nekaj folklornih plesov, osnovnošolci in nižješolci se bodo predstavili z vrsto prizorov iz šolskih klopi, višješolci pa bodo pripravili recital odlomkov iz del priporokskih pesnikov in pisateljev. Prireditev bo povezoval zbor skoraj 300 nižje- in višješolcev, ki ga vodi Humbert Mamolo. Slavnostni govor bo imel pisatelj Alojz Rebula. Prireditev vodi režiser Adrijan Rustja.

Proslava bo v petek 31. maja ob 20. uri, eno uro prej pa bo odprtje likovne razstave v Kulturnem domu. Počevitev proslave bo v nedeljo 2. junija prav tako v Kulturnem domu v Trstu.

Ognjiščarji v Kult. domu v Trstu

Kulturni dom v Trstu je bil v nedeljo 26. maja prepoln neobičajnega občinstva. Ognjiščarji, pretežno mladi ljudje, so si izbrali ta dom kulture, kjer naj bi se srečale različne etnične skupnosti in s tem dokazale, da je mogoče premostiti pregrade.

Ze nekaj dni so se trudili, da so na oder postavili ogromen krog. Bil je preprečen s širokimi barvnimi trakovi, kot bi hotel izraziti misel tega srečanja: »Svet je okrog samo zato, da je povsod odprt neskončnosti vsemirja.« V notranjosti kroga so bili napisani italijanski, slovenski in furlanski besednjaki: »Skupaj je mogoče.« To geslo so si zastavili še pod zvonom veličastnega srečanja mladih vsega sveta v Rimu. Kot smo slišali, jih je bilo okrog dvajset tisoč.

Vsaka od skupin iz Tridenta, Furlanije ter goriški in tržaški Slovenci so prikazali del svoje narodne kulture s pejem, glasbo in folklornimi plesi. Goriška slovenska skupina in folklorna skupina Rdeča zvezda iz Saleža sta prikazali svoje domače plesne in one iz Bele krajine. Zlasti je navdušila skupina iz Tridenta in pa instrumentalni orkester s harfami.

Napovedovalka je ob koncu še prečitala odlomek ustanoviteljice Chiare Lubich, strnjen v naročilo: »Karkoli želite, da drugi vam storijo, storite tudi vi drugim.« V tem duhu evangelija so tudi oni skušali prispevati k spravi in sožitju med tu živječimi narodoma. - F. V.

Srečanje bolnikov v Bazovici

Bogato razvejana župnijska skupnost v Bazovici je v okviru Duhovske zveze organizirala v nedeljo 19. maja pristno do-

mače srečanje bolnikov in ostarelih. Prostrana bazovska cerkev je bila polna zasedena. Maševal je p. dr. Šef iz Ljubljane, prisotno pa je bilo tudi večje število naših duhovnikov. Svetiivanski cerkveni zbor je tudi ob tej priložnosti potrdil svojo izvežbanost.

Kratek uvod v mašno liturgijo je imel g. Suligoj. Dr. Šef je pri evangeliju navezal svoj govor na pastoralni pomen Cerkev v odnosu do bolnikov. Kristusova pričujočnost po zakramentih je našim bratom in sestram, ki se zaradi boleznih ali ostarelosti čutiljo ogroženi, vir edinstvene duhovne tolažbe. Oba duhovnika sta naglasila, da je merilo za pristno krščanstvo v tem, kakšen je naš odnos do bolnih in preizkušanih. Ker s telesnimi močmi peša tudi duševna odpornost, je bolnik še bolj potreben občutka varnosti in zaupanja, da je predmet posebne božje ljubezni. »Bolani sem bil in ste me obiskali...« je najbolj otipljiv dokaz te resnice, ko se sam Kristus istoveti z našo neboljnostjo.

Tončka Turk je v svojem posegu namignila, naj svoje trpljenje osmislimo ali motiviramo z dobrimi nameni. Duhovni poklici, mladina, omejevanje rojstev in splay kličejo po duhovni pomoči bolnikov vseh vrst.

Pri molitvi Oče naš je vpletel svoja razmišljanja prof. Beličič. Z njemu lastno pesniško tenkočnostjo je razvil celo vrsto misli izvirne verske svežine. Za vseh sedem prošenj Očenaša je našel izhodišče v luči božje očetovske pedagogike.

Praznično vzdušje mašne liturgije je kronala pesem Marija skoz življenje. Povabljeni so se nato zbrali v Slomškovem domu. Svetoivanski zbor je dovršeno zapel štiri pesmi. S prikazom diapozitivov je dr. Šef dal napotke, kako se pripravljati in česa se izogibati, ko se nam življenjski lok nagiblje proti koncu.

Končno je zbrana družba hvaležno segla po obilju božjih darov, ki jih je zanje pripravila župnijska skupnost. Lepa sončna nedelja je tudi prispevala svoj delež k vedremu razpoloženju vseh. - F. V.

V cerkvi v BAZOVICI

bo v soboto 1. junija ob 20.30

ORGELSKI KONCERT

Igral bo tržaški organist Andrej Pegan, nastopil pa bo tudi cerkveni pevski zbor od Novega sv. Antona pod vodstvom Edija Raceta.

Veseli praznik doberdobske župnije

Binokšna nedelja je bila letos za našo župnijo dvojni praznik: poleg spomina na prihod Sv. Duha smo hoteli obhajati slovesno zahvalno bogoslužje, ker smo srečno in uspešno končali dela pri obnovi notranjščine naše župnijske cerkve.

Najbolj očito je bilo, da je cerkev potrebna prepletkanja. Pred tem pa je bilo treba obnoviti električno napeljava, ki je bila še nad ometom in popolnoma dotrajana.

Lani 19. novembra smo se lotili dela z veliko mero dobre volje: izkopali smo fuge, položili vode in žice in vse to na novo ometali. Zvečer po delu so prihajali nekateri možje in fantje in delali do pozne ure »za božji lom«. Nekaj pridnih žena pa je stalno skrbelo, da je bila cerkev vsak dan pometena in pomita, da je bilo mogoče v njej obhajati bogoslužje.

Za polnočnico nam je že zasvetila nova luč. Vse je bilo narejeno v tehniki indirektno razsvetljave. Medtem se je pokazalo, da so potrebna obnove tudi cerkvena okna, ki so bila že na pol preperela. To delo je prevzela tverška Tabaj iz Standreža. Pozimi je nadškofijska komisija za cerkveno umetnost pregledala cerkev in naredila načrte za prepletkanje sten in druge posege v notranjščini božje hiše.

Takoj po veliki noči je tverška Martinnelli iz Starancana začela z deli. Vmes so delavci tverške Tabaj postavili sedem lepих novih oken iz aluminija, ki dajejo cerkvi več svetlobe kot prejšnja. Tudi pleskarji so svoje delo strokovno in lepo opravili. Posebno lepo se odražajo od svetlejšje podlage vsi okraski, ki so jih umetniško obnovili. Splošna sodbja je, da je cerkev na znotraj kot nova.

V tem času so se številni župljani od-

zvali župnikovemu vabilu in prinašali svoje prispevke za kritje stroškov. Mnogi so tudi darovali v ta namen namesto cvetja ob pogrebi ali se potrebe cerkve spomnili ob drugih priložnostih. Vsem iskren Bog povrni!

Kot se rado zgodi, so se dela zavlekla, v tednu pred binokšmi pa je bilo vendarle vse končano. Matere prvoobhajanje so cerkev temeljito očistile, naš skrbni električar je predelal in obnovil glavni lestence, pridne roke so popolnoma prenovile slike križevega pota, spet druge so okrasile cerkev, tako da je bilo za binokšno nedeljo vse nared.

Iz Gorice smo povabili msgr. dr. Močnik-kaž, ki je v nedeljo vodil zahvalno bogoslužje, z njim pa je somaševal naš domači župnik. V govoru je msgr. Močnik poudaril lepoto obnovljene cerkve, ki je zdaj res prikupna in vabljiva, pohvalil našo prizadevnost in sodelovanje pri obnovi ter nas povabil, naj skrbimo, da nam bo odslej hiša božja zares skupen dom božjih otrok, kamor bomo vedno radi zahajali k molitvi in božji službi. Pozval nas je tudi, naj stalno molimo za duhovne poklice, ker bi cerkev malo pomenila, če bi morali kdaj ostati brez duhovnika.

Pri maši je ubrano prepeval naš cerkveni zbor pod vodstvom Karla Lavrenčiča; pri orglah je bil Hilarij Lavrenčič.

Na koncu nam je domači župnik Tone Lazar podal kratko zgodovino vseh del obnove ter se zahvalil vsem, ki so sodelovali z lastnim delom kakor tudi tistim, ki so dali svoj prispevek za kritje stroškov ali pa ga še bodo. Na koncu smo vsi skupaj prav iz srca zapeli zahvalno pesem in Marija skoz življenje.

IV. PRAZNIK MLADIH PEVCEV »VESELA POMLAD«

V soboto 1. junija ob 19. uri v Finžgarjevem domu na Opčinah koncert otroškega zbora in Glasbene šole iz Postojne.

V nedeljo 2. junija ob 16. uri na vitu Finžgarjevega doma nastop OPZ »Vesela pomlad«, MPZ »Zvonček« z Repentabra, MPZ »Vesela pomlad«, otroška folklorna skupina SKD »Tabor« z Opčin, ansambli »Zvezde«, »Tajms« in »Galebi«. Veselo družabnost bo vodil Mito Trefalt z RTV Ljubljana.

Poskrbljeno bo za prigrizek in vinsko kapljico. V primeru slabega vremena bo program izveden v dvorani Prosvetnega doma na Opčinah.

Slovenske maše v Barkovljah

»Primorski dnevnik« z dne 16. maja je v članku o Barkovljah poročal tudi naslednje: »Kdor bi rad prisostvoval slovenski maši, mora v Rojan, kajti v Barkovljah ni več nobenega slovenskega župnika. Katoličani jemljejo ta sklep kot načrtno potujčevanje in so že vložili pri tožbo na tržaško škofijo, vendar pozitivne rešitve ni bilo.«

Na te skrivljene trditve je v istem listu z dne 22. maja odgovoril g. Abin Grmek, župnik na Kontovcu. Takole pravi:

Ker sem v svojem dušnopastirskem delu zadaljen tudi za Barkovlje in se po svojih močeh trudim za barkovljanske slovenske vernike, čutim dolžnost popraviti netočnosti, ki so v omenjenem članku ter pojasniti položaj, ki je nastal po odstopu prejšnjega župnika; zato vljudno prosim spoštovano uredništvo PD za nekoliko prostora v časopisu.

Clankarica, ali ni iz kraja ali se je pomotila ali pa je bila napačno informirana. Ni res, da v Barkovljah ni slovenske maše. V barkovljanski cerkvi sta vsako nedeljo in zapovedan praznik dve sveti maši v slovenskem jeziku in sicer ob 8. uri in 11. uri zjutraj, prav tako so slovenske maše ob delavnikih ter ob drugih priložnostih kakor tudi več običajnih počevnosti, kot na primer sedaj v maju šarmarne. Res pa je zaskrbljujoča ugotovitev, da je pri teh obredih v cerkvi navadno prisotnih zelo malo ljudi. Z veliko žalostjo tudi ugotavljam, kako se starejši rod redči, srednji rod in mladi pa so skoraj popolnoma odsotni.

Za časa fašističnega nasilja so naši ljudje napolnjevali naše cerkve. Takrat je bila, res, vernost večja, a mnogi so hodili tudi ali predvsem iz narodne zavesti, saj so se dobro zavedali narodnostnega pomena tega snidenja ob nedeljah, pred, med in po maši. Danes smo, ne nasilno, a nič manj nevarno in usodno ogroženi. Vsi Slovenci bi se morali zavedati važnosti teh versko-narodnih postojank, katerih obstoj je odvisen ne od besed, čeprav nadbronamernih, ampak, kot vsaka postojanka, od dejavne navzočnosti, pa čeprav na raznih nivojih in odtenkih in raznolikosti in celo drugonazornosti.

Glede škofije oz. g. škofa pa tote: ko je prejšnji g. župnik prosil za premestitev in odšel na italijansko farno, je nastal velik problem, koga poslati v Barkovlje. Vsi vedo, da je slovenskih duhovnikov pri nas zelo malo, da so zelo obremenjeni in da povečini že starejši in da 23 let noben slovenski fant ni v Trstu postal duhovnik in da moramo biti hvaležni matični domovini, ki nam je v pomoč poslala nekaj mladih duhovnikov. Spriču vsega tega je škof zelo zaskrbljen za našo versko bodočnost; g. škof nam ni samo zelo naklonjen, pač pa se srčno, prizadeto in zavestno zavzema za naše verske probleme. To je neizpodbitna resnica. Ker je torej najvišja cerkvena oblast škof tako za nas zavzet, mu ne očitajmo »načrtnega potujčevanja« in ne bodimo vitimisti, prav tam, kjer tega ni potreba (tako namreč zveni omenjeni stavek). Ne moremo se več izgovarjati, da nam ne pustijo. Danes je naša verska in narodna bodočnost odvisna predvsem od naše zavzetosti in znano Cankarjevo geslo velja tudi za tukajšnje razmere.

50. predstava Matička

SSG je v sredo 22. maja gostovala v Ajdovščini z Linhartovo komedijo Ta veseli dan ali Matiček se ženi. Za umetniški ansambel in tehnično osebo je bil to prav poseben dan, saj so praznovali nič manj kot 50. predstavo Matička. In če pomislimo, da dosežejo po navadi predstave od 15 do 20 ponovitev in da si je ogledalo doslej Matička okrog 16.000 gledalcev, si lahko predstavljamo zadoščanje celotnega kolektiva našega gledališča. Matiček je torej prava uspešnica letošnje sezone SSG.

Širite „Katoliški glas“

Maša za vse žrtve zadnje vojne

Škofje v Sloveniji so pozvali vse vernike in duhovnike, naj se s posebno mašo spomnijo vseh žrtev zadnje vojne. V Sloveniji se je to že zgodilo. Tudi slovenskim duhovnikom goriške nadškofije se nam je zdelo primerno, da se pridružimo pobudi. Zato bo v nedeljo 2. junija pri kapucinih v Gorici večerna maša ob 19.30, posebej darovana za vse žrtve zadnje svetovne vojne. Vabimo k tej maši zlasti tiste, ki so v zadnji vojni izgubili kakega družinskega člana, in seveda tudi vse ostale rojake, pevce pa, da bi med mašo številni peli in molili za vojne žrtve.

Smrt dr. Avgusta Sfiligoja

Precej nepričakovano je v ponedeljek 27. maja ponoči umrl v Gorici odvetnik dr. Avgust Sfiligoj. Bil je zelo znana osebnost v goriškem mestu in prva povojna leta nesporen politični vodja demokratičnih Slovencev skupaj s pok. dr. Antonom Kacinom. Pogreb je bil v sredo 29. maja ob 12.30 v cerkvi sv. Ivana v Gorici. Njegovemu spominu se bomo oddolžili z daljšim člankom prihodnjic.

Ob smrti dr. Avgusta Sfiligoja se klanjamo neutrudnemu voditelju SDZ in vsestranskemu borcu za pravice Slovencev v Italiji.

SSK - Gorica

Goriško mestno romanje na Sv. goro

Na binškošni praznik popoldne 26. maja je bilo zopet, po nekajletnem prestopu, romanje goriških mestnih župnij na Sveto goro.

Romarsko mašo je vodil goriški nadškof Bonmarco ob somaševanju večine mestnih dušnih pastirjev. Navzoč je bil tudi msgr. Del Mestri, bivši runcij v Nerčiji, ki zdaj biva pri Sv. Justu v Gorici. Močno ljudsko petje v obeh jezikih je še bolj povzdignilo prisrčnost tega srečanja ob Mariji.

Po evangeliju je naš g. nadškof spregovoril tudi v slovenščini takole:

In zdaj prav lep pozdrav slovenskim goriškim romarjem, ki so se danes zbrali ob svetogorski Mariji. Naj vam ona poživi vero in upanje ter pomnoži ljubezen. Ob Mariji, naši Materi, ljudje in narodi naj- dejo smisel svojega življenja. Res je, da smo že po naravi različni in nam Bog daje različne darove, vendar nas vera in ljubezen družita v eno družino.

Binškošni praznik, ki ga danes obhaja vsa Cerkev, nas vabi, da prosimo za darove Svetega Duha. On je duša Cerkve in vir edinosti med ljudmi. Greh že od vsega začetka ustvarja razprtije in nerazumevanja. Duh božji nas je vedno družil v brat-ski ljubezni. V tem Marijinem svetišču, od koder gleda in varuje Marija naše mesto, jo zaupno prosimo, da bi ona, ki je bila najbolj potrjena s Svetim Dunom, prosila, da pride Duh božji tudi na nas in nam pomaga, da bomo v različnosti gradili eno Cerkev, tj., da ostanemo povezani in ljubezni med seboj prav na tej naši zemlji. Marija, Mati Cerkve, prosí za nas!

Veseli smo se vračali s Svete gore v zavesti, da se moramo še vrniti, saj si je Marija sama izbrala ta kraj z naročdom, naj jo ljudstvo, ki biva zlasti od podnožju Skalnice, milosti prosí.

Goričani so obiskali Celovec

Ob 20-letnici pobratenja med Gorico in Celovcem je v nedeljo 19. maja 1200 Goričanov pod vodstvom župana dr. Scaranu obiskalo glavno mesto Koroške, kjer so bili zelo prijazno sprejeti. Višek je bila vožnja po Vrbskem jezeru in ogled Mini-mundusa (Svet v malem).

Celovčani bodo obisk vrnili v nedeljo 9. junija. Prišli bodo s posebnim vlakom, ki jih bo pripeljal skoz karavanški in

bohinjski predor po Baški grapi in spod-njesoški dolini do Nove Gorice, kjer bo prvi pozdrav. Okrog poldne bo vlak dospel na goriško postajo na italijanski strani. Na trgu pred postajo bo slovesni sprejem ob zvokih godbe in ob predvajanju fur-lanskih plesov. Po kosilu bo ogled mesta, okrog pete ure popoldne pa vožnja v Ste-verjan, združena z okušanjem briških vin. Ni dvoma, da bodo Korošci iz Steverja-na odšli zadovoljni in »lustigi« (tj. veselo) razpoloženi. Toda bo kdo od gostiteljev znal tem gostom povedati, da je Steverjan čisto slovenska vas, vino pa pridelek slovenskih vinogradnikov?

Plešivo

Zlata poroka. V nedeljo 19. maja smo v cerkvi pri Subidi praznovali kar trojno slovesnost. Predvsem je bil to praznik Gos-podovega vnebohoda. Po stari briški na-vadi ta praznik sovпада s spominom sv. Križa, ki je glavni patron subidske cerkve. K dvojini cerkveni slovesnosti se je letos pridružil še lep družinski praznik, ki je zajel vso našo versko skupnost pri Su-bidi. Zakonca Alojz in Leopolda Buzine! sta namreč praznovala 50-letnico svoje-ga zakonskega življenja.

Družina Buzin! spada med najuglednej-še slovenske družine na Krmskem. Slav-ljenec Alojz ali Gigi po domače, si je tako rekoč iz niča v kraju Pradež ustva-ril lepo kmetijo, ki je prerasla v zgled modernega vinogradniškega podjetja. V za-konu sta z ženo Leopoldo imela štiri otro-ke, ki so si vsi ustvarili svoje družine, tako da sta bila slavljena obdana od šte-vilnih vnučkov in vnukinj, prav kakor pravi sveto pismo o vernem človeku: »Tvo-ji potomci bodo zrasli kot oljčne mladike okrog tvoje mize.«

Verska skupnost pri Subidi se je ob tej priložnosti hotela nekoliko oddolžiti slav-ljencu Gigitu, ki že nekaj let opravlja službo neke vrste cerkvenega ključarja in je ves zavzet za lepo cerkveno petje.

Cerkveni obred je opravil dr. K. Humar, ki je imel slavnostni govor, somaševala pa sta krmski župnik msgr. Trevisan in dušni voditelj verske skupnosti pri Su-bidi g. Rijavec. Pel je domači cerkveni zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka, orglala je ga. Adela Podveršič. Obred se je zaključil z veličastno rusko zdravico »Mnogaja ljeta« in z zakusko na domu slavljencev.

Jubilantoma želimo obilo sreče tudi mi.

Bralci pišejo

Ideologiji je treba ostati zvest

Sem zvest pristaš Slovenske skupnosti in ji zato vsakič, ko so volitve, s prepričanjem in veseljem oddam svoj glas. Na zadnjih občinskih volitvah me je zato razveselil porast njenih glasov tako v Sovodnjah kot v Devinu-Nabrežini.

Tem bolj pa me je užalostil njen neuspeh v Steverjanu. Pa to ne zato, ker je izgubila, ampak način, kako je izgubila to slovensko občino. K njenemu porazu so pripomogli tisti, ki se prištevajo h krščanskemu svetovnemu nazoru, nastopajo v župniji kot prepričani katoličani, glas pa so oddali za komuniste in socialiste. Kje je tu njihova ideološka premočnost? Kje njihova zvestoba nauku Cerkev?

Zase sem prepričan, da noben komunist, četudi se spre v svoji stranki z vodstvom, ne bo oddal glasu npr. DC ali MSI. Ideje se na račun razhajanj v lastnih vrstah ne sme nikdar zatajiti. Prav to pa se je v Steverjanu v katoliških vrstah dogodilo. Zavrgli so idejo, da so »kaznovali« tiste, ki so mislili in ravnali drugače. To ravnanje jim ne dela časti. In, kdo jim bo v bodoče še zaupa? Izgubili so, kot se temu reče, svoj obraz. Skoda!

Volvec iz Sovodenj

Seja deželnega vodstva Mladinske sekcije SSK

V petek 23. maja je bila v Jamijan prva seja novo ustanovljenega deželnega vodstva Mladinske sekcije SSK. Na več kot triurnem srečanju je bila poudarjena resnost in volja do dela mladincev SSK, ki je prišla do izraza že v nabrežinskem dežel-nem kongresu. Po uvodnem razgovoru, v katerem so si člani odbora izmenjali vtise glede izidov deželnih volitev, je bila na programu izvolitev tajnika in predsednika. Za tajnika je bil izvoljen Damijan Terpin, za predsednika Andrej Berdon. Zadnja točka razgovora je bilo načrtov-nje poletnega delovanja Mladinske sekcije Slovenske skupnosti.

Bilo srečno!

V soboto 1. junija stopita na skupno življenjsko pot Marija Grazia in Kazimir. Da bi jima bilo skupno življenje prijetna melodija, jima želi otroški pevski zbor iz Jamelj.

OBVESTILA

Nabirka za naše vzgojne zavode. Ker je prihodnja nedelja — 2. junija — kvartna, bo pri vseh slovenskih službah božjih na Goriškem in Tržaškem nabirka za Zavod sv. Družine in Alojzijevišče v Gorici ter za Marijanišče na Opčinah.

Redna seja odbora ZSKP - Gorica bo v ponedeljek 3. junija ob 20.30 v Rubjahn.

Zenski pevski zbor z Laškega priredi v sredo 5. junija ob 20.30 v prostoru poleg cerkve sv. Lovrenca v Ronkah srečanje s tržaškim filmskim amaterjem Sergijem Verčem. Predvajal bo filme pod naslovom »Utrinki iz domačega in tujega sveta«.

Maša za edinost bo v Trstu v ponedeljek 3. junija ob 17.30 v Marijinem domu, ul. Risorta 3. Sledi predvajanje diaprozitivov.

Društvo slov. izobražencev v Trstu priredi v ponedeljek 3. junija ob 20.30 srečanje z akademikom dr. Emilijanom Cevcem. Srečanje bo v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3.

Slov. karitativno društvo »Slokada« je z veseljem zvedelo, da se je zelo lepo šte-vilo otrok prijavilo za počitniško kolonijo Slokada v Dragi. Če je še kdo, ki bi se rad udeležil veselih in zdravih počitnic v Dragi, naj se javi na tel. št. 226117, po možnosti od 20. do 21. ure. V kratkem bodo starši prejeli vabilo za vpis otroka v kolonijo: če v prvo ali drugo izmeno. Vpi-sovanje bo v Trstu v ul. Donizetti 3.

DAROVİ

Za Katoliški glas: A. C., Podgora 24.000, Ladi Likon, Kanada 29.000; P. D. 10.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: slovenski goriški skavti od posebnega zbiranja kar-tona 250.000; dijaki IV. r. gimnazije »P. Trubar« v spomin na očeta Marka Cor-sija 50.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: družina Ciglič, Steverjan, namesto cvetja na grob dr. Avgusta Sfiligoja 50.000 lir.

Za goriške skavte: N. N. 50.000 lir.

Za nove orgle v Pevmi so prispevali: člani zbora 60.000; sestre Peršolja v spomin na Milana Primožiča 60.000; Valentin Mik-lus 50.000; Marija Reja 50.000; Gabrijela 50.000; N. N. 50.000; Pepca Skok 50.000; sestre Miklus 50.000; Erminija Miklus 50.000; N. N. 20.000; Pierina Komauli 20.000; Vida Makuc 10.000 lir.

Za kapelico v Cerovljah: N. N., Mavhi-nje 400.000 lir.

Za sklad »Mitja Čuk«: hčerki Ada in Dorica ob 2. obletnici smrti Josipa Zagarja 50.000; žena in hčerka z družino v spom-in pok. Karla Kobala 30.000; družina Fi-lipčič v spomin na očeta Romane Maiano 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Lidija Kapun v spomin na sestro Karlo por. Stok 20.500; N. N. 30.000; Anica Puntar Svagelj 20.300; Stanko Batič 17.000; Emilija Puntar 10.300; Silva Kralj 5.000; razni 6.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Olenič 25.000; gostje z Opčin 20.000; Peter Grgič 20.500; Vardjanovi 10.000 lir.

Za cerkev na Bazovici: ob poroki Ser-gija Kralja in Barbare Kale 137.500; Anton Pečar, Gropada 100.000; starši v spomin Borisa Kralja 90.000; N. N. ob zlati poroki 60.000; Zofija Pleščeva 50.000; vd. Samner 50.000; Tona Jenakova 35.000; ob krstu Da-nijela Balde-Bree 25.000; Marija Marc ob birmi nečaka Marijana 20.000; N. N., Bo-ljunc 20.000; N. N. 20.000; Marija Suščeva 10.000; tri žene iz Boljunca 10.000; Eora Kale 8.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Meri Zadnik 20.000 lir.

Za pevski zbor »M. Kogoj«: Rezi Mljac v spomin na Pavlo Levak 20.000 lir.

Ob 40. obletnici obnove državnih slovenskih sol v Italiji vabijo ravnatelj slovenskih sol na Goriškem na

PROSLAVO

ki bo v goriškem Avditoriju v petek 31. maja ob 20.30.

Spored: slavnostni govor; Kosovel: Pre-prosta beseda (recital). Učenci osnovnih sol, dijaki nižje srednje šole »I. Trinko« in učiteljšče »S. Gregorčič« so pripravili za to priložnost v Avditoriju skupno li-kovno razstavo.

Za Marijin dom v Rojanu: Silvana Meuci ob prvem obhajilu hčerke 50.000; Ame-lija in Leopold Pangos v spomin Stan-kota Ferfolja 10.000; svojci ob drugi ob-letnici smrti Jožeta Zagar 50.000 lir.

V spomin na Stefanijo Pahor vd. Sola: Marija Škerlj vd. Godina za pevski zbor »M. Kogoj« iz Trsta 20.000; za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu Ivanka Černi-goj 10.000, enako Hilarija Čok 10.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Slava Miluček, Opčine 10.000 lir.

Za misijonarja Ivana Stanta: Ana Silič, Trst 10.000 lir.

Za lačne po svetu: štirje dijaki iz Trsta 22.500 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Cerkveno predstojništvo župnije svetega Martina v Doberdolu se najlepše zahva-ljuje tudi v imenu vseh faranov upravne-mu svetu Kmečko-obrtno hranilnice v Do-berdolu za prispevek k obnovi notranjšči-ne župnijske cerkve v znesku treh mili-jonov lir, s katerim je bilo mogoče naba-viti za cerkev nova okna iz aluminija.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 350 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Spored od 2. do 8. junija 1985

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Max 14«. Fantastična zgodba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prirediteljev.

Ponedeljek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 G. Verdi: Macbeth (1. in 2. dej.), 11.40 Beležka. 12.00 Smer: slovenske gore. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotichek: »Ciciban, na dan, na plan!«. 15.00 Iz šolskega sveta. 16.00 Iz svetovnega pripovedništva. Komorni orkester RTV Ljubljana v cerkvi v Kanalu. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Med Brdi in Jadranom. 10.10 G. Verdi: Macbeth (3. in 4. dej.). 12.00 Filmskemu ustvarjanju naproti. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Dolina '84. 17.10 Dubravka Tomšič podaja Brahmsa. 18.00 Molière: »Tartuffe«.

Sreda: 8.10 Gospodarska problematika. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Liki iz naše preteklosti. 13.20 Primorska poje. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Kocka na kocko. 16.00 Od Milj do Devina. 17.10 Dubravka Tomšič podaja Brahmsa. 18.00 »Znamenita videnja med zemljo in nebesi ter peklom.«

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo. 16.00 Na goriškem valu. 17.10 Naša pesem 1984.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka 12.00 Tostran in onstran sonca. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 V svetu filma. 16.00 Iz svetovnega pripovedništva. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 11.40 Beležka. 12.00 Glasnik Kanalske doline. 14.10 Franc Joseph Haydn. 16.00 Človek v sodobnem svetu. 17.10 Tekmovanje violini-stov v Fari pri Gorici. 18.00 Beseda 84.

Tiho je odšla od nas naša draga mami

Franja Kuželj vd. Theuerschuh

Od nje smo se poslovili v četrtek 30. maja na repentaborskem pokopališču.

Zalujoče hčerke: Breda, Renata in Marinka z družinami, sestra, brat in ostali sorodniki

Trst - Videm - Nemčija - Ljubljana, 30. maja 1985

Katoliška knjigarnica

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407

PALACE HOTEL

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I